

Järjestymisen Perusta

Kirjoittanut Net.
(Eilpailukirjoitus.)

Kuka ikinä lienetkin, on sinun joskus täytynyt kuulua jonkinlaiseen järjestöön; ainakin sinun on täytynyt antaa kannatuksesi jollekin järjestölle. Oletko sen tehnyt tietesi taikka tietämättäsi, se ei muuta asiaa.

Mutta kuinka moni meistä on kiinnittänyt huomiotaan siihen minkälaiselle perustalle se järjestö on rakennettu, mille hän kannatuksensa antaa? Ja onko sillä mitään mahdollisuuksia saavuttaa niitä vaatimuksia taikka pyrkimyksiä, mitä se lupaa toteuttaa?

Materialistinen maailmankatsomus on kaikkien tieteiden perusta. Sen päälle rakennetaan kaikki teoriat ja sen valossa tutkitaan kaikki tutkittavissa olevat ilmiöt. Nykyajan tiedemiehet väittävät, että se on ainoa lähtökohta kaikelle tutkimukselle, jos halutaan saada varma tulos. Marx väitti "materialistisen maailman" olevan myöskin kaikkien "aatteellistenkin pyrkimysten lähtökohta", josta ne ovat "heijastusta". Ja jonka päälle rakennettuina ne voivat menestyä ja edistyä. Mutta tämä lyötynä laimin ne ovat pakoitettut hävlämään ennemmin taikka myöhemmin.

Kaikki niin sanotut radikaaliset työväen puolueet ja järjestöt väittävät olevansa "materialistisia". Aikomuksenamme on nyt koettaa tuoda esille ne päätekiäjät, joita vaaditaan materialistiselta järjestöltä, olkoonpa se sitten työväen, taikka porvariston järjestö, jos se pyrkii olemaan edistyskelpoinen ja sellaisena pysymään.

Kehoitamme kaikkia työläislukijoita tutkimaan niiden järjestöjen perusteita, mihin-kä he kuuluvat. Jos niistä ei löydy vastausta tässä kirjoituksessa esiintuleviin perusvaatimuksiin, niin siinä tapauksessa on parhaita hyljätä ne ja etsiä sellainen, joka voi ne vaatimukset täyttää.

Nämä neljä perusvaatimusta, jotka ovat järjestön menestymiselle välttämättömiä ja joita tässä koetamme seurata, on alkujaan julkaissut Mills, Englannissa. Mutta meillä ei niitä tässä ole, joten emme voi asettaa mitään sulkumerkkien sisälle.

JÄRJESTYMISESTÄ puhuttaessa tulee ensimmäiseksi esille kysymys, mille perustalle se järjestäminen tapahtuu. Materialisteina ollen me väitämme että järjestäminen täytyy tapahtua taloudelliselle perustalle; se on pohja jonka päälle järjestö rakennetaan. Taloudellisella perustalla me tarkoitamme ensikädessä sitä että johonkin järjestöön kuuluvat ihmiset hankkivat toimeentulonsa samalla tavalla. Tämä on tärkeätä sen takia että samantyyppinen toimeentulon hankintatapa vain voi pätevästi aiheuttaa samanlaisen päämääräpyrkimyksen — ihanteen. Ihmiset, jotka hankkivat toimeentulonsa samalla tavalla, ovat samanlaisten vaikeuksien alaisina ja painaa heitä samat vaikeudet. Ne samat syyt ovat kaikkien yksilöidenkin onnen edessä, mitkä on koko järjestön ihanteen edessä. Ja koska heillä on samanlainen toimeentulon hankintatapa, niin se vaikuttaa siihen suuntaan, että heidän päämääräpyrkimyskin on sama. Tässä tapauksessa ei tämänkaltaisista aineksista muodostetulla järjestöllä ole pelkoa siitä, että joku haluaisi johtaa järjestön pyrkimyksiä vääriin, sillä niin tehdessä hän loukkaisi omia etujaan ja niitä emme usko kenenkään kuolevaisen pyrkivän vahingoittamaan, ei ainakaan tahallisesti.

Tämän taloudellisen perustan tärkeyden vuoksi käytämme tässä esimerkkinä sellaisia järjestöjä, jotka eivät välitä siitä perustasta vaan järjestävät

kaikki "sorretut" samaan järjestöön. Sellaisia järjestöjä ovat muiden ohella Sosialidemokraattipuolue ja Kommunistipuolue. Ne molemmat ovat meille tunnetuita ja molemmat ne rakentuvat samanlaiselle perustalle, kumpikaan niistä ei ole ottanut huomioon edellä määriteltyä taloudellista perustaa vaikka ne molemmat väittävät olevansa materialistisia järjestöjä. Se materialistisuus niistä kuitenkin on poissa, sen seikan huomaamme kun tutkimme niiden perustaa.

Ne ottavat järjestöönsä pienporvareita ja maanviljelijöitä. On kyllä totta että nämäkin ainekset ovat sorrettuja ja sortajana niilläkin on sama luokka, joka kaikista vaikuttavammin palkkatyöläisiäkin sortaa, nimittäin suurkapitalistien luokka. Mutta kun otamme huomioon sen millä tavalla nämä pienporvarilliset ainekset hankkivat toimeentulonsa, niin me huomaamme, että he hankkivat sen pienellä pääomalla yksilöllisesti. Silloin ei heidän päämääräpyrkimyksensä ja ihanteensa voi olla sama kuin palkkatyöläisten. He ovat ainoastaan ympäristönsä lapsia ja niin ollen he eivät kykene näkemään muuta mahdollisuutta, kuin että suurporvarit ja suurpääoma on kukistettava. Ja sitten saavat pienporvarit vallan käsiinsä. Tämä on pienporvareiden maailmankatsomuksen ihanne, jota toteuttaaksensa he ovat halukkaita käyttämään palkkatyöläisten taloudellisia ja poliittisia voimia (jos sellaisia on ole-

massa) hyväkseen. Ja on varmaa, että jos he onnistuisivat työläisten avulla kukistamaan suurpääoman, niin silloin he kääntyisivät palkkatyöläisiä vastaan ja orjuuttaisivat ne. Siis pienporvareiden taloudellinen asema, elämänsä hankinnan pohja, määrää että he eivät pyri työläisten päämääräihanteeseen, vaan heidän ihanteensa on suurporvareiden kukistaminen ja pienporvareina yhteiskunnan hallitseminen. Sitä vastoin palkkatyöläisten ihanne ei suinkaan ole suurtuotannon hävittäminen, vaan sen säilyttäminen ja tehoistaminen. Palkkatyöläisten pyrkimyksiä ihanteena on tuottajain kollektiivinen omistus tuotantaja jakolaitoksiin ja niiden kautta yhteiskunnan hallitseminen.

Mutta ennen kun tuo järjestö on pysyväistä laatuja, vaaditaan siltä tämän edellä. mainitun taloudellisen perustan lisäksi vielä muutakin. Sen täytyy olla sellaisen, että se vastaa tyydyttävästi ihmisten henkisiin kaipauksiin. Se tahtoo sanoa, että se koettaa saada tyydytystä niille tunteille, ihanteille, joita meidän vaistomme meissä herättävät ja jotka eivät saa tyydytystä nykyisissä oloissa. Vaistot ovat ne alkumotiivit, mitkä ovat ihmisolion saaneet käyttämään ajatuskykyään. Ja vaistot ovat ne voimat, mitkä häntä vieläkin eteenpäin ajavat. Niiden vaikutuksesta ihminen rupesi käyttämään keppiä aseenaan silloin kuin hän alkoi aseiden käytön kautta erota eläimistä ja kehittyä ihmiseksi. Silloin aivot alkoivat tehdä muistiinpanoja, joista on tähän aikaan mennessä kehittynyt monta laajaa taidetta. Vaistojen vaikutuksesta on ihminen rakentanut suret merihirviöt, jotka kyntävät kaikkia merialueita. Niiden vaatimuksen tuloksesta johtuvat nuo ympäri maita kiertävät rautatiet ja niillä nopeasti kulkevat höyryveturit, jotka vetävät satojatuhansia tonneja painavat kuormat kerralla. Samat voimat pakottivat ihmiset tunkeutumaan maanuuemiin, sieltä tuomaan ulos metalleja, rakentamaan jättiläiskaupungit ja liitelemään ilmassa kuin linnut.

Vaistojen päälle perustettuja järjestöjä me tunnemme paljon ja näyttää siltä, että ne ovat saaneet pysyvän tilan yhteiskunnassa. Jos otamme huomioon yhtenä tällaisena kristillisen kirkon, niin voimme sanoa, että se on pysynyt ja hallinnut maailmaa — osittain — toistatuhatta vuotta. Me myönämme, että sillä on suuri vaikutus vaistoihin, ja että vaistoilla on suuri vaikutus uskonnon pysyvyyteen, mutta että tämä kuitenkin ei ole pystynyt pystyssä vaistojen vaikutuksesta, vaan että se on saanut taloudellisten voimain kannatuksen. Luokkavaltioissa ovat omistavat luokat ottaneet sen yhdeksi alemman luokan hallitus- ja alistusvälineeksi. Ja se on tullut pakolliseksi. Sitä on opetettu lapsille kouluissa ja kirkoissa ja se on ollut ulkopuolella kaiken "vapaan" arvostelun. Näin ollen on se voinut menestyä. Mutta mikä hyvänsä liike, joka on rakennettu yksistään vaistoille, ei voi kauaa aikaa menestyä; sillä täytyy olla taloudellinen perusta ja sen tulee täyttää vaistojen vaatimukset pyrkimyksensä päämääränä.

Mutta ennen kun ihmiset lähtevät tällaiselle

taisteluretkelle, eli yhtyvät taistelujärjestöön, niin siltä vaaditaan, että päämäärään viepä tie täytyy olla selvästi käsitettävissä. Sen täytyy olla varmoilla asioilla todistettavissa. Sen täytyy olla tieteellinen, sillä kukaan ei halua lähteä myrskyyn ellei hän ole varma aluksensa kestävydestä. (Emme tarkoita, että ei ole yhtään sellaista, sillä hasuja ja ajattelemattomia on monta.)

Niin on tässäkin. Ihmisten täytyy saada varma käsitys siitä, että se järjestö, jonka lipun alla he taisteluun lähtevät, on taloudellisesti kyllin voimakas ja että sen pyrkimysten päämäärä on sama kuin heidän kaipauksiensa ihanne. Ja että se päämääräpyrkimyksen saavutusmahdollisuus on tieteellisesti ja tilastollisesti todistettavissa.

Mutta järjestön sisäinen lainlaadinta ei saa mennä kovin ahtaaksi, sillä nykyinen yhteiskunta on niin kovin laaja, että saman luokan jäseniä on monenlaisissa suhteissa samaan asiaan nähden. Ja tässä tapauksessa tarkka lakimääräisyys voipi saada vankkaa vastustusta joltakin taholta, sen tähden, että se suoraan loukkaa jonkun osan etuja. Tästä on esimerkkinä meille I.W.W:n jäsenille v. 1921 puutavaratyöläisten union 120 tekemä päätös, jossa

kontrahtityötä tekevät kiellettiin jäsenyydestä. Se päätös oli liika ankara ja sopimaton kontrahtityön tekijöihin nähden. Ne jättivät järjestön, vaikkakin heidän päämääräpyrkimys oli sama kuin toistenkin. Siis on sallittava jonkun verran vapautta. Ja kun kaikkien yhteinen päämäärä on myöskin yksilöiden ihanne niinkuin tässäkin oli — niin he kaikki ovat halukkaita omaa onneansa hakemaan ja toimivat sen saavuttamiseksi, kun sitä ei pikku seikoilla häiritä.

Mutta ennenkuin mikään järjestö on edistyskelpoinen, täytyy sillä olla kunnolliset toimitsijat, jotka pystyvät ohjaamaan ja suunnittelemaan järjestön asiain juoksua. Toimitsijoilla on aina kaikista vaikutusvaltaisimmat paikat järjestön toimissa. He ovat juuri niissä tärkeissä paikoissa, joiden kautta eri yksilöt ja ryhmät yhtyvät. Jos he eivät kykene näissä tehtävissä saamaan oikeita yhteenvedoja eri asioista, niin silloin ovat kaikki asiat epäkunnossa ja edistys on niinollon mahdotonta.

Järjestön jäsenet ja ryhmätkään eivät voi aina yhtyä, kokoontua yhteiseen kokoukseen asioita päättämään. Näin ollen järjestön toimitsijoiden tulee olla kykeneviä, asiaa ymmärtäviä, tarkkoja tieteellisiä suunnittelijoita, niinkuin esim. rakennusinsinöörit. Ne suunnittelevat koko rakennuksen valmiiksi omassa päässään, kun saavat ensin alkutiedot, minikäaltaiseen tarkoitukseen sitä tullaan käyttämään. Heidän tarvitsee saada ainoastaan tietää kuinka

paljon tavaraa tai ihmisiä siihen tullaan sijoittamaan, se on he tarvitsevat ainoastaan tarkat tiedot kaikista asioista, mitä siihen kuuluu, niin heidän suunnittelunsa on silloin tieteellisesti varma. Sama on järjestön virkailijainkin laita kun he ovat tehtävänsä tasolla. Saatuaan tiedot eri asioista he kykenevät niiden perusteella antamaan yleisestä tilanteesta tarkan selostuksen ja kehoittamaan jäseniä toimimaan oikeaan aikaan ja suuntaan. Tämä jos mikään on tärkeää lakkojen ja muiden senlaisen taisteluedesottojen aikana.

Tässä huomaamme kuinka tärkeä tehtävä on virkailijoilla järjestössä. Juuri sen tärkeiden tähden he eivät saa olla itsevaltaita mihinkään tärkeään asiaan nähden, mutta ylin päätösvalta järjestössä täytyy aina olla jäsenistöllä — siis alhaalta ylöspäin — sillä ihminen on sellainen olio, olkoon se kuka hyvänsä, että kun hän saavuttaa siedettävän olotilan, niin hän pyrkii sen säilyttämään. Ja tässäkin on juuri se sama vaara tarjolla. Sillä jos virkailijat olisivat päätösvaltaisia järjestön tärkeihin asioihin nähden, niin silloin he pian muodostaisivat kumouksellisesta, jäsenvaltaisesta järjestöstä, virkailijain hallitseman järjestön, jossa ei enään katsottaisi jäsenistön etuja vaan virkailijoiden yksityisiä etuja. Jäsenistön pyrkimykset saisivat olla niissä muualla hyvänsä, vaan ei sellaisen järjestön virastoissa.

Tämä ei ole teoriaa, vaan se on tapahtunut käytännössä lukemattomia kertoja, lukemattomissa työväenjärjestöissä, sekä taloudellisissa, että poliittisissa. On otettava huomioon, että poliittisissa järjestöissä käy näin jokaisessa ilman poikkeusta. Voi sanoa, että kun poliittisen puolueen jäsen, virkailija, tai kuka tahansa pääsee ehdokkaaksi johonkin virkaan ja silloin kun häntä äänestetään, niin voi hän sanoa meille kaikille tunnetun laulun säveleellä, että "tuo kaukainen ranta jo tuolta häämöittää". Ja jos hän tulee voittajana ulos, niin hän silloin sanoo, että nyt se saavutettiin.

Senpä tähden onkin aivan välttämätöntä, että jäsenistöllä on ylin määräysvalta kaikissa järjestön tärkeissä asioissa. Sillä jäsenistö ei voi narrata itseään, eikä se voi perustaa mitään sellaista väli-ilannetta, mikä olisi sille vahingollinen, se tahtoo sanoa ei ainakaan tietoisesti, koska heidän päämääräpyrkimys yksilöinä on sama, kuin kaikkien yhteinen päämääräpyrkimyskin. Ja kun yhdellä paremmin kuin toisellakaan ei yksilöinä ole mitään mahdollisuutta sitä saavuttaa. Näin ollen heillä kaikilla on yhteiskunnallisen tilanteen ulosloihittama pakkolaki, joka panee yhdessä toimimaan. He eivät voi tulla taantumukselliseksi, sillä heitä ajaa eteenpäin ne samat vaistot ja kaipaukset, jotka ovat ihmisiä tähänkin asti pakottaneet toimimaan ja taistelemaan olosuhteidensa parantamisen puolesta. Mitä suurempia voittoja he saavuttavat sitä rohkeammiksi he tulevat, sillä tämähän on meille kaikille tunnettu, niin kuin vanha sananlaskukin sanoo, että "saalis miestä yllyttää".

Tutkimuksiemme tuloksena nyt voimme sanoa

että järjestön, jolla on taloudellinen pohja ja jonka päämääräpyrkimys on sama kuin sen yksilöjäsen-tenkin kaipausten kohde, ja joka omaa tehtävänsä kykenevät toimitsijat, jäsenistön omatessa korkeimman päätösvallan järjestön kaikissa asioissa, ei tarvitse epäillä onnistumisestaan. Ainoa tärkeä tehtävä on se, että tämä saadaan tunnetuksi laajojen palkkatyöläisten joukkojen keskuudessa.

INDUSTRIAL WORKERS OF THE WORLD (I.W.W.) on se järjestö, joka vastaa näihin kaa-vakkeihin kaikista lähimmin kuin toiset mitä tänä-päivänä olevista työläisten järjestöistä tunnetaan. Ensiksikin, sillä on taloudellinen pohja. Tämä ilme-nee siinä, että siihen ei pääse jäseneksi kukaan muu kuin palkkatyöläinen. Ja hänenkin täytyy vielä olla yhteiskunnallisesti hyödyllisen työn suorittajan.

Sellainen palkkatyöläinen, joka on otettu entisen omistajan paikalle, t.s. joka on otettu työhön valvo-maan omistajan riistoetuja, omistajan tultua lois-eläjäksi, ei pääse tähän järjestöön, sillä hänen talou-dellinen tilanteensa on kokonaan vastakkainen tois-ten palkkatyöläisten kanssa. Mutta olkoonpa hen-kilö kuinka korkea oppinut tahansa, kun hän ker-ran on palkattu edistämään yhteiskunnallisesti hyö-dyällistä työtä, ovat teollisuusunionit ovet aina hän-elle auki, ottamatta lukuun sitä mitä hän tekee; onko työ jota hän suorittaa teknillistä, tieteellistä taikka ainoastaan alhaista toimeenpanevaa työtä, niin hänen paikkansa on teollisuusunionissa. Tästä johtuu, että heillä kaikilla on sama toimeentulonsa hankintatapa ja niin ollen heillä kaikilla täytyy myöskin olla sama maailmankatsomuskanta, siinä tapauksessa, että he ovat tietoisia omasta yhteis-kunnallisesta tilanteestaan, taikka käsittävät nykyi-sen yhteiskunnallisen luokkajärjestelmän.

Kuten yllä sanottiin tässä ei ole Kysymyksessä ainoastaan työtätekevät työläiset, vaan sellaiset palkkatyöläiset, jotka suorittavat yhteiskunnallisesti hyödyllistä työtä, ja jotka muodostavat erityisen

luokan tässä nykyisessä yhteiskunnassa. Tämä on se teollisuusunionismin vankka taloudellinen pe-rusta, jonka päällä se lepää.

Teollisuusunionin periaatepyrkimys myös vastaa niihin kaipauksiin, mitä vaistot ihmisiin palkkatyö-läisinä synnyttävät, nimittäin palkkajärjestelmän poistaminen. Palkkajärjestelmä on palkkatyöläisen ikuinen vaiva, josta tämä ei pääse vapaaksi mitenkään muuten, kuin että koko yhteiskunnasta pois-tetaan palkkajärjestelmä. Tässä on luullaksemme kylliksi ihannetta jokaiselle palkkatyöläiselle, siksi kunnes se on saavutettu.

Tieteellinen puoli teollisuusunionismissa on myös hyvä, sillä siihen on saatavana kaikki yhteiskun-nassa ilmenevät teollisuutta käsittelevät yhteiskun-nalliset tiedet ja -taiteet, sekä hallitukselta että teollisuuslaitoksilta. Nämät tilastot näyttävät to-teen sen, että teollisuusunionismi perustuu tieteelli-sesti varmalle pohjalle. Myöskin sen menettelytavat päämäärään pyrkiessään ovat oikeat ja selvästi ymmärrettävät.

Yksi tekijä mikä tässä mainittiin järjestön me-nestymiselle välttämättömäksi oli, että sillä tulee olla etevät toimitsijat. Tätä puolta emme kykene varmuudella todistamaan järjestössämme. Kuiten-kin tiedämme sen, että sinne on pyritty saamaan henkilöt vuodekseen, jotka on tunnettu etevinä toi-mitsijoina. Siis ne ovat olleet etevimmät tunne-tuista sinne saatavissa olleista henkilöistä. Kuiten-kin olemme valmiit epäilemään, että tässä on ollut teollisuusunionin toiminnan heikoin puoli näin peri-aateellisesti katsottuna. Mutta vaikka toimitsijat olisivat olleet heikkojakin, niin teollisuusunionismia kuitenkin ovat edistäneet edellä mainitut tieteelli-sesti vankat tekijät, milloin taloudellinen pohja, vaistoja vastaava päämääräpyrkimys, tieteellisesti todistettavissa oleva päämäärä pyrkimyksen saa-vutusmahdollisuus ja viimeiseksi se, että siinä on jäsenistöllä ylin valta kaikissa asioissa.

Amerikan Presidentti Menettämässä Arvoasemansa

Amerikassa puhutaan ivallisesti, että presidentti alkaa menettää arvoasemansa. V. 1933 pidetään Chicagossa vuosisataisen edistyneen näyttely. Nyt on odotettu, että presidenttiä pyydetäisiin tämän näyttelyn koneiston käyntiin paniijaksi. Niin ei kuitenkaan tapahdu, vaan käyntiin panon suorittaa suuresta Arkturus-tähdestä tuleva valo. Säde ohja-taan fotometeriin, missä se muunnetaan voimaksi, suurennetaan ja käytetään käyntiin panevana voi-mana. Joku, joka on laskenut, että Arkturus on nel-jänkymmenen valovuoden päässä meistä, pitää täl-laista keksintöä nerokkaana, sillä valo, joka sieltä tulee, on lähtenyt matkaan v. 1893, siis jo Colum-bian maailmannäyttelyn aikana. Se viettää siis nel-jäkymmenvuotista juhlaansa.

Mutta esitettäköönpä tälle suunnitelmalle min-kälaisia puolustuksia tahansa, Valkotalossa sitä kat-sellaan vihamielisesti. Ajatus voi levitä. Pian voi-daan Arkturukselta tulevaa valoa käyttää ensim-mäisen pesäpallon heittoon pelikauden aikaessa, ja sen jälkeen epäilemättä tulee "Arkturus presiden-tiksi" agitatio.

Mutta häviäisikö tämä maa vaikka tähti valit-taisiinkin presidentiksi? kysyy muuan amerikalai-nen lehti. Viimeisiin viranhoitajiin verrattuna siinä voitettaisiin. Eihän silloin tarvitsesi presidentille maksaa palkkaa, ei tarvitseisi presidenttiä suurilla kustannuksilla lähettää sotalaivalla "hyväntahdon" matkalle j.n.e.